

Programma symposium:

HERSENLETSEL ...EN HOE NU VERDER?

Persoonlijke, sociale en maatschappelijke impact van hersenletsel

15 november 2018

Aristo Zalen, Vestdijk 30, Eindhoven

Het jaarlijkse symposium van het NAH (Niet-Aangeboren Hersenletsel) Netwerk Zuidoost Brabant staat dit jaar in het teken van de persoonlijke, sociale en maatschappelijke gevolgen na een hersenletsel.

Ontvangst

Wij verzoeken u vriendelijk tijdig aanwezig te zijn, zodat we om 13.00 kunnen starten met het programma. Gelieve rekening te houden met de wegwerkzaamheden in het centrum van Eindhoven en de tijd die u nodig heeft om eventueel een parkeerplek te vinden.

Meldt u zich s.v.p. tussen **12.15 – 12.45 uur** bij onze inschrijftafel, daar krijgt u ook te horen voor welke workshops u bent ingedeeld.

Programma

Tijd	Onderwerp
12.15 – 13.00	Ontvangst met koffie/thee
13.00 – 13.10	Opening en korte introductie programma
13.10 – 14.00	Lezing: "Gevolgen van hersenletsel: onzichtbaar maar niet onbehandelbaar" Door: Caroline van Heugten
14.00 – 14.50	Lezing: "Leven met een levend verlies" Door: Manu Keirse
14.50 – 15.20	PAUZE
15.20 – 16.05	Workshop ronde 1
16.05 – 16.15	<i>Wisseling zaal</i>
16.15 – 17.00	Workshop ronde 2
17.00 – 18.00	Afsluiting / borrel

De beschrijving van de workshops treft u aan in de bijlage. U kunt uw voorkeur voor de workshops vooraf aan ons doorgeven.

Bereikbaarheid locatie:

Het symposium vindt plaats in de Aristo Zalen, Vestdijk 30 in Eindhoven.

Voor de bereikbaarheid en de parkeermogelijkheden verwijzen we naar de aparte bijlage.

Graag maken we u attent op de wegwerkzaamheden in en om het centrum van Eindhoven, waardoor aanzienlijke vertragingen kunnen ontstaan. Indien mogelijk is het raadzaam om met het openbaar vervoer te reizen.

Toelichting sprekers:

Caroline van Heugten, hoogleraar klinische neuropsychologie aan de Universiteit van Maastricht: "Hersenletsel kan op de lange termijn tot veel problemen leiden en is een belangrijke oorzaak van blijvende invaliditeit. Toch worden aandoeningen als CVA en traumatisch hersenletsel nog steeds vaak gezien als zeldzame, acute incidenten waarvoor vooral in de eerste periode zorg nodig is. Op de lange termijn zijn het meer de 'onzichtbare gevolgen' op cognitief, emotioneel, gedragsmatig en sociaal gebied die het meest bepalend zijn bij de vraag hoe goed iemand zal kunnen terugkeren in de maatschappij, weer kan deelnemen aan het arbeidsproces en welke kwaliteit van leven hij of zij ervaart. Erkennen dat hersenletsel een chronische aandoening kan zijn, herkennen wat de mogelijke gevolgen zijn en weten welke behandelmogelijkheden er in de regio zijn is dan ook van groot belang, maar geen eenvoudige opgave."

Manu Keirse, Emeritus hoogleraar Faculteit Geneeskunde KU Leuven: "Leven met een kind of een familielid met een ernstige beperking is leven met een verlies dat nooit eindigt. Bij een verlies door sterven verwacht je dat de pijn van het verlies geleidelijk afneemt, maar het permanent leven met een beperking heeft niets te maken met oplossing of beëindiging. Het is een verlies dat niet afneemt en wonden die niet genezen. Het gaat over verlies dat permanente energie en moed vraagt om nieuwe crisissen het hoofd te bieden. Je moet je voortdurend aanpassen aan veranderingen die het leven in belangrijke mate veranderen. Het gaat over jaar na jaar leven met de onvermijdbaarheid van het verlies dat continueert en over het vinden van een balans in het leven zonder je greep te verliezen."